

# OZARE

Vol. 3, - No. 4

July - August 1959

---

---

## VSEBINA

Rev. Milan Slaje .....	3 (49)
Romanje na Goro (Ksaver Meško) .....	4 (50)
Rev. Andrej Farkaš .....	7 (53)
Baragov dom (Cleveland) .....	7 (53)
Narod, ki noče umreti (Dr. Miha Krek) ....	8 (54)
Fara sv. Cirila in Metoda (v Lorainu) ....	9 (55)
Slike cerkve sv. Cir. in Metoda (Lorain) ..	10 (56)
Po svetu (Rev. Jošt Martelanc) .....	12 (58)
Politični utrinki (Dr. Miha Krek) .....	13 (59)
OTROCI NA OZARAH (Rudi Knez): 'Slo- vensko! Slovensko!' (~nica) .....	14 (60)
SPORT (Ivo Kermavner). Olimpijske igre	16 (62)
MAL' ZA SMEH (Tone Nemeč) .....	18 (64)
Zemljevid zleta v Auriesville N.Y. ....	19 (65)

---

---

OZARE. Bimonthly paper for Slovenians in America. Published under the auspices of the League of the Catholic Slovenian Americans. Subscription price \$2 a year. Office of publication: 6116 Glass Ave, Cleveland 3, Ohio, U. S. A. - Telephone UT-1-0684.

Second-class postage paid at Cleveland, Ohio.

---

---

OZARE. Družinski list za Slovence v Ameriki. Izhaja vsaka dva meseca. Izdaja Slovenska pisarna v Clevelandu. - Naroča in plačuje se na naslov: Ozare, 6116 Glass Ave, Cleveland 3, Ohio, USA. Naročnina za eno leto \$2.-

---

---

Printed in USA



D 129994

## Oblak

trgovina s pohištvom in  
vsemi potrebščinami za  
dom. - Dajemo zelene

Eagle znamke  
Najugodnejši  
plačilni pogoji

6612 St. Clair - Cleveland, O.  
HE 1 2978

NORWOOD MEN'S SHOP  
John F. Kovacic, mestni zastopnik  
6217 St. Clair - UT 1 1393

Slovenska trgovina s čevlji  
STANE MAJER  
6107 St. Clair - UT 1 5027 -  
Dajemo zelene Eagle znamke!

MELAHER  
Men's Wear  
6205 St. Clair - Cleveland, O.

MANDEL'S SHOE STORE  
"Quality Footwear"  
6125 St. Clair - Cleveland 3,

FRANK CERNE  
& Jewelry Co. &  
50-letnica  
6412 St. Clair ave, Cleveland,

"KOMIN'S PHARMACY"  
6430 St. Clair - EN 1 2920

**Smrekar**  
HARDWARE  
6112-14 St. Clair Ave

Trgovina finega obuvala  
LOUIS MAJER  
6408-6410 St. Clair Ave.

Automobile popravilja in barva  
SUPERIOR BODY & PAINT Co.  
6605 St. Clair Ave

Točna in dobra postrežba!

Čistilnica obleke  
TRIANGLE DRYCLEANING  
Razi Meglič  
1136 East 71 - HE 2 1350

# CENTRAL NATIONAL BANK

(THE NORTH AMERICAN BANK)

15619 Waterloo Rd      6131 St. Clair Ave      3496 East 93rd St.

Evropsko pecivo  
Doboš (ogrske) torte  
12516 Buckeye LUCY Tel: SK 20828

NORWOOD BEVERAGE  
6104 St. Clair Avenue  
Vino, pivo, mehke pijače

JOHN ZAKRAJSEK  
MEAT MARKET  
1147 Addison R. - EX 1-1419

RICH'S  
AUTO BODY & PAINT SH.  
1078-80 E. 64-th Str. Cleveland



**BLED**  
TRAVEL SERVICE

6113 St. Clair Ave - CLEVELAND 3, OHIO  
Phone: EXpress 1-8787

Kadar želite potovati - ali po suhem ali po morju  
ali po zraku; - kadar želite poslati v stari kraj pa-  
kete ali denar - vedno se z zaupanjem obinite  
na našo pisarno. Organiziramo zlete in romanja v  
Evropo in druge kraje sveta

## Rev. Milan Slaje



V tej številki Ozar prinašamo na slikovnih straneh slike nove slovenske cerkve sv. Cirila in Metoda v Lorainu (Ohio) in nekaj podatkov o njej. Župnik te fare je Rev. Milan Slaje. Gospodu župniku na uho povemo, da obhaja letos 25-letnico župnikovanja v tej fari.

Starejši slovenski naseljenci župnika Slajeta dobro poznajo, novim ga pa moramo predstaviti. Rojen je bil leta 1892 sicer v Ljubljani, vzgojen pa na Štajerskem in se sam prišteva Štajercem; je celjan. V mašnika ga je posvetil knez in škof Napotnik v Mariboru med prvo svetovno vojno (1915). Sedem let pozneje (1922) je zapustil zeleno Štajersko in prišel v Cleveland, kjer je bil do leta 1934 kaplan pri Mariji Vnebovzeti v Collinwoodu. Tega leta je postal župnik v Lorainu. Tu je postavil sebi in svojim župljanom najlepši spomenik – leta 1952 je dozidal novo cerkev sv. Cirila in Metoda.

Župnik Slaje je tudi odličen slovenski kulturnik. On je dosegel, da je slovenščina prišla kot predmet na clevelandsko univerzo Western Reserve. Slaje je bil najbrže prvi in edini, ki je poučeval slovenščino na ameriški univerzi. To je bilo med svetovno vojno. V prvih letih svojega kaplanovanja v Clevelandu je pa poučeval slovenščino na škofijskem St. John's College-u. O tem je g. Slaje povedal sledeče za Ozare:

“Ideja o poučevanju slovenščine na škofijskem college-u je pravzaprav ideja škofa Hagana, ki je bil takrat škofijski nadzornik za verske šole v Clevelandu. On je bil mnenja, da bi se v Clevelandu morali poučevati tudi jeziki manjših narodnosti. Škof Schrembs je načrt odobril. Za pouk slovenščine so na škofiji določili mene. Vpisal sem se na lingvistični oddelek clevelandske univerze ter študiral in istočasno tudi poučeval na St. John's College-u učiteljice (sestre) s slovenskih šol pri Sv. Vidu, Sv. Lovrencu, Mariji Vnebovzeti in Sv. Kristini. Takoj sem ugotovil, da neobhodno potrebujem slovensko slovnico, knjigo. In sem jo začel sestavljati. V stik sem stopil s profesorjem Jožetom Debevcom, ki mi je radevolje dal nekaj navodil. Spomnim se, kako je v pismu povdarjal, da je težišče slovenskega jezika v glagolu. Slovnico sem domala dovršil. Sedaj so pa nastale težave. Škofija ni hotela založiti takih knjig. Morali bi jih sami, toda tega nismo zmogli. In v tem je vzrok, da se je pouk ukinitil!”

Že kot župnik v Lorainu se je g. Slaje spet vpisal na clevelandsko univerzo. Zanimala ga je umetnostna in jezikovna zgodovina srednjega veka (renesanca, primerjalno jezikoslovje). Od bližje se je seznanil s takratnim dekanom fakultete, ki je sprejel Slajetov predlog, da bi (Slaje) poučeval slovenščino na tej univerzi. Pouk je trajal le nekaj časa. Tudi tu je bilo po-  
(Nadaljevanje str. 5 (51) spodaj!)



# Romanje na Goro

(Nadaljevanje)

Šel je; a dolgo ni bilo konca. Loteval se ga je že nemir.

Poljubil je svetinjico, pomolil v mislih, in čuj, zvonjenje se je oglasilo pred njim; blizu je morala biti cerkev.

Stopil je hitreje; v hipu je zginila vsa utrujenost, vsa pregrešna malosrčnost.

Glej, že se svetlika med drevjem, beli se med vejevjem, že se odpira gozd – nenadoma se je razgrnila pred zavzetimi očmi široka zelena dolina, okrašena z belo vasjo kakor s prelepo krono. Svetel srebrn pas je ležal sredi čez ravan, bele hiše so stale ob potoku, blestela so se okna v soncu in so vabila prijazno vznemirjeno oko, že utrujeno nobo. Sredi vasi je kipel v nebo zvonik cerkve, čuvajke sela, matere, pazeče s skrbnimi očmi na deco, počivajočo ji ob vznožju.

Postal je romar, začudile so se oči, ostmelo je srce.

Kak svet je to? Kaka dolina, prestavljena iz paradiža sem med resne hribe, med zamišljene gorovje? Ali jo je videlo že kdaj oko? Ali je hodil tod ob zadnji romarski poti?... Ne, nikoli je ni videlo še njegovo oko, nikdar še ni stopila trudna njegova noga na ta blagogslovljeni košček zemlje ... Kako krasno! A vendar – kaj stoji in strmi? Na Goro mora, za očeta! ... O Mati! Ali je varalo upanje, ali se je zmotila noga, hiteča na Goro, ali je varalo srce, hrepenče k Devici, na sveto mesto, in je zašel, z neomajnim zaupanjem v duši ... ? O Mati!

Komaj se je oglasila v srcu malodušnost in bridkost, od hudega duha zbujena, kar je zagledal prihajati po poti mlado deklico, šestnajstletno morda. V roki je nesla ličen jerbas.

Prišla je do njega, je postala, ga je pogledala zvedavo in se je začudila in se nasmehnila.

– Čigav pa si, mali?

– Dolinarjev.

– Odkod?

– Iz Zagorja.

– Iz Zagorja? – Daleč si prišel. Kam pa greš?

– Na sv. Goro, k Materi božji.

Še bolj se je začudila deklica. Nasmejala se je zvonko; a takoj je utihnil smeh, kakor bi se bala, da rani z njim malega romarja, ali da ji vroči plamen solnčni ožge snežnobelega zoba, lesketajoče se izmed črešnjevordečih ustec. Zresnilo se je mlado lice, zreli breskvi slično, zamislile so se temne, plamteče oči.

– Na Goro? – Daleč si zašel, mali! Treba bo iti nazaj po ti poti. Pojdi, jaz grem isto pot.

Obrnil se je in stopal z njo, nekoliko pott in žalosten, ker je zašel tako daleč. A minevala ga je žalost, ko je poslušal deklico, kramljajočo venomer z zvonkim glasom, s prijaznostjo starejše sestrice ali dobre znanke.

– A kaj počneš na Gori?

– Romam k Materi božji – prosit za očeta.

Spet se je čudilo dekletce.

– Česa jim greš prosit?

– Bolni so, v tujini, v Slavoniji, kamor so šli pred štirimi leti delat v šume.



Deklica pokaže Vančku pot

- Revež! Imaš sestre?
- Ne, samo mamo.
- A so te pustili samega na pot?

(Nadaljevanje s prve strani:)

manjkanje primernih knjig glavni vzrok za ukinitvev pouka.

O problemu slovenskega jezika v tujini, na primer v USA, je župnik Slaje povedal sledeče svoje mnenje:

“Ko so po drugi svetovni vojski prihajali v Ameriko novi Slovenci, sem bil zelo mnenja, da bodo za ohranitev slovenščine mogli storiti več kot prejšnji naseljenci. Novi so povprečno bolj izobraženi in so imeli doma močno narodnostno vzgojo. Sedaj pa slišim, da se novi hitreje asimilirajo kot nekdanji in da niti s svojimi otroci v mnogih primerih ne govorijo slovenski. Če je to res – Vi morda bolj veste kot jaz – potem bi bil vzrok lahko v sledečem:

Pri izobraženem človeku je navadno več težnje, da bi se naučil tujega, zlasti še važnega jezika kot je angleški. Ta težnja je hitro močnejša kot pa gola narodna zavest.

V zadrego ga je spravila s tem vprašanjem.

– Striček Uth vedo... Mama...

– Kaj si umolknil? Kaj je z mamo? Povej!

– Mama ne vedo, da sem odšel.

– O, ti...

Hotela ga je pokarati, a se mu je smehljala le še bolj prijazno.

– Si lačen?

Lačen?

Začudil se je ... Res, lačen je. In vendar - kako naj bo lačen na božji poti, na sveti poti, ko gre prosit tako velikih milosti!

– Kruh imam v žepu in sir. A nisem mislil vso pot na jed.

– Nič zato. Le vzemi.

Poiskala je v jerbasu troje lepo belordečih jabolok in mu jih dala.

Hodila sta dolgo, skozi ves širni gozd, vso dolgo pot nazaj. Ob kraju šume, na križpotu, je pokazala spremljevalka na desno.

– Glej, tukaj pojdi, vedno ob robu gozda, da da prideš do vasi. Tam povprašaj, pokažejo ti; na...!

Dala mu je še troje jabolok.



Vanček je zgrešil pot v gozdu

– Moli tudi zame na Gori ... Hodi z Bogom, romarček.

Ogledal se je še za njo dva, trikrat; tudi deklica se je ozrla in mu je zamahnila z roko v slovo.

– Škoda, da sem zašel. A resnično, dobri ljudje živijo v lepi oni dolini.

Komaj da mu je bilo malo žal za izgubljenim časom, skoro nič.

– Saj še pridem.

Spet se je razmaknilo drevje. Odprl se je razgled na majhno vas, naslanjajočo se ob hrib nasproti gozdu: nizke s slamo krite kočice, kažejo revščino že nazunaj.

Pred vasjo je stala lipa, pred njo velik star križ. Kristus Zveličar, viseč na njem, je bil



ves okrvavljen, od čela doli do nog je curljala sveta rešnja kri in je škropila po vsem telesu.

V senci pod drevesom je sedela starka, stara morda že sto let, zamišljeno zroča pred se, zatopljena najbrž v molitev. Ozrla se je začudena, ko je prišel Vanček mimo križa in je privzdignil pobožno klobuk. Zasenčila je s suho roko stare oči in je nagnila glavo in ves život naprej, da bolj vidi.

– Hvaljen bodi Jezus Kristus.

– Na veke, Amen. – Kam, dobro dete?

– H Gospe na Goro.

Začudila se je starka.

– K Devici romaš, k Pomočnici? – O dete, srečno, blagoslovljeno ...

– Romam, prosit za očeta. Bolni so.

Starka ga je motrila začudeno in žalostno obenem. Solze so se ji zalesketale v starih očeh.

– Kolikokrat sem romala jaz gori ... Nekoč sem bila bolna, kakor je bolan tvoj oče. Bilo je ob prazniku Marijinem, na Gospojnico. Vsi so se napravljali na Goro. – Idite – jim pravim – in molite še zame, da se Devica ozre name z usmiljenjem in pomore. – Tedaj pristopi Luka, najstarejši sin – umrl je pozneje pri vojakah – in pravi: Ponesel bi vas na Goro, mati. Tako nas Mati božja gotovo usliši. – Zajokala sem in vsi so jokali z menoj ... Ne, ne moreš, Luka. A idite, potožite Mariji, pomore. – In pomagala je ... O Mati, o Devica ...

Pokimavala je z glavo. Po licih, splahnelih in osivelih, so ji tekale goste solze.

– Kako bi šla rada vsaj enkrat še. A ne morem, ne neso me več noge ... A ti dete, od Boga ljubljeno in blagoslovljeno, poromaj gori, Pozdravi Devico od mene, od stare Marte, poljubi ji plašč zame, za odpustke ob smrtni uri. Pomoli zame, o dete ... Hodi z Bogom, mali.

Solza za solzo ji je vrela iz polslepkih oči in je polzela doli proti ostri bradi.

– O Marija, o Mati na Gori ...

Hotel jo je vprašati za pot, a sključila se je povsem v dve gubi in je ihtela poltiho.

Sredi vasi je žuborel studenec z živo vodo. Vanček se je nagnil k žlebu in je pil. Žejen je bil hudo in v nogah je čutil utrujenost; ker sonce je preromalo že pol neba.

Koncem vasi je oral kmet. Vanček je počakal, da je prioral na obcestni konec njive.

– Ali se ne obrnem tukaj na levo, stric? Na Goro bi rad.

Pogledal je orač, mož, sključen od teže let, z dolgimi belimi lasmi, z drobnim, suhim licem, prsteno barvnim, od zemlje, rednice in mučiteljice, izpitim in izsesanim.

– Prav hodiš. – A po kaj na Goro?

– Romam.

– Sam? – A Devica varuje svoje! Pomoli še zame ... Bog s teboj.

Pokrižal se je, sklonil spet na plug in pogljal vole.

Dvigala se je cesta, vzpenjala se je na hrib. Sonce, dasi pozno poletnje, je pripekalo, da je puhtela vročina iz neba in iz zemlje: kakor bi stal na zakurjeni peči. Samotno, mirno je bilo naokoli. Od nikoder ni bilo slišati glasu; ni zapihal veter od nikoder; ni se ganil zrak ne za hip, v sanjah, v slutnjah morda – kakor mrtvo vse, okamenelo, začarano. Ali kakor bi hodil Kristus Gospod po svetu, in si ne bi upala sopsti zemlja, z grehom onečaščena, s krvjo in s solzami odkupljena in očiščena, a prokleta še navzlic temu radi mnogih hudobij njene dece; kakor bi se ne upalo zazibati z listom nobeno dreves, stoječih v odmorih ob cesti, in se ne bi upal zganiti vzduh. Ker vse stmi v začudenju v Gospoda, stopajočega po zemlji ob malem romarju, varujočega ga z močno, sveto svojo bližino.

(Konec prihodnjic)

### BARAGOV DOM V CLEVELANDU

Z mesecem junijem se je bolj ali manj zaključilo prosvetno in družabno življenje v Baragovem domu. Posebno pozornost sta vzbudila dva gospodinjska tečaja, ki sta nad vse pričakovanje lepo uspela. Vodstvo tečajev je s sodelovanjem gojenk obeh tečajev pripravilo dne 30. maja v novi dvorani pri Sv. Vidu večerjo za 170 ljudi.

Dne 31. junija se je vršil zadnji prosvetni večer. Na tem večeru je bilo podano pregledno poročilo o prosvetnem delu v Baragovem domu v minuli društveni sezoni.

\*

**Koncert "Slavčka".** V zadnji številki Ozar smo prinesli slike mladinskega pevskega društva Slavček in vabilo k njegovemu koncertu v novi dvorani pri Sv. Vidu v Clevelandu v nedeljo dne 17. maja 1959. Občinstvo je napolnilo veliko šentviško dvorano. Mladi pevci so s svojim prvim koncertom popolnoma uspeli. Koncerta se je udeležil tudi prevz. škof Gregorij Rožman. Pevovodja Anton Šubelj se je laskavo izjavil o koncertu, zlasti o sopranu. Slavčkov pevovodja Miodrag Savernik zasluži vse priznanje. Koncert je gotovo dal mladinskemu pevskemu zboru mnogo vzpodbude za nadaljnji razvoj in porast zbora.

### REV. ANDREJ FARKAŠ Srebrnomašnik



Rev. Andrej Farkaš, župnik na prekmursko-slovenski fari Sv. Križa v Bridgeportu (Connecticut) je obhajal svojo srebrno sv. mašo. Rojen je bil v Ključarovcih pri Ljutomeru dne 23. nov. 1908. V duhovnika ga je posvetil ljubljanski stolnici 7. julija 1934 škof Gregorij Rožman. Po smrti župnika Mihaela Goloba (1950) je sledil njemu najprej kot župni upravitelj nato kot župnik do danes. Izmed delavnosti župnika Farkaša omenimo zlasti to, da je pomagal okoli 500 slovenskim beguncem, da so se naselili v Bridgeportu.

Zanimiva je okolnost, da je srebrnomašnik sledil na sedanji fari župniku Golobu, ki je gospoda Farkaša krstil. Župnik Golob je bil namreč v letu 1908, ko je bil g. Farkaš rojen in krščen, kaplan pri Sv. Križu pri Ljutomeru, kamor Ključarovci spadajo.

Rev. Andreju Farkašu čestitamo in želimo še mnogo blagoslova polnih let v vinogradu Gospodovem.

# NAROD, KI NOČE UMRETI

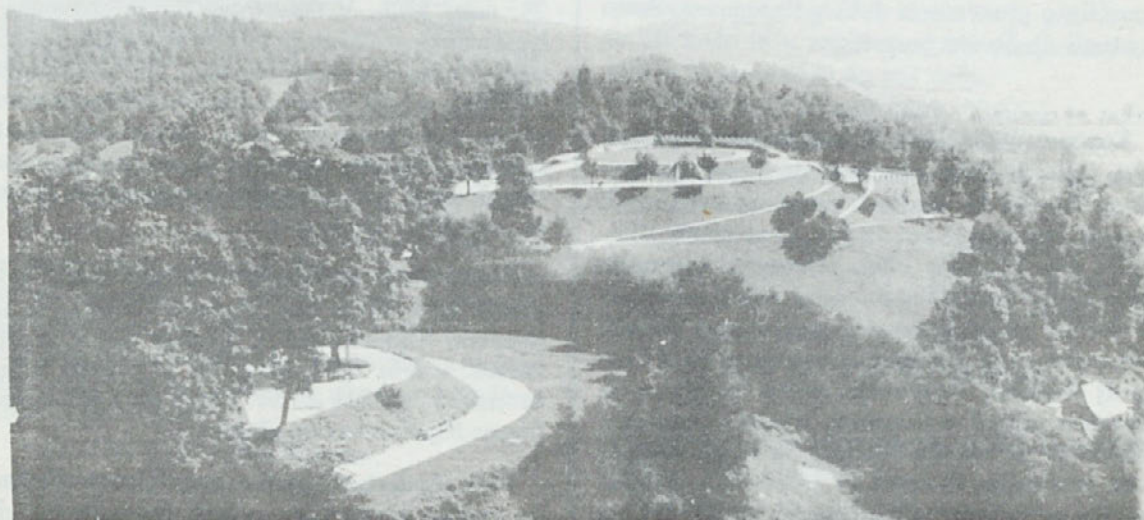
## SLOVENCİ V AVSTRIJI

Iz slovenskih zamejskih krajev v Evropi prihajajo poročila, da je zadnji pritisk Avstrijcev na slovenske šole bridko odjeknil med Slovenci na Goriškem in Tržaškem. Ta pritisk je nov dokaz za trditev, da avstrijska politika sicer povdarja neke vrste samostojnost narodnostnih manjšin, dejansko pa izvaja nemško narodnostno politiko v Podonavju in na Jadranu. Avstrija postaja vedno bolj in bolj izključno nemška pokrajina. Ves svoj prekomorski promet je usmerila preko Hamburga. Gospodarsko sodelovanje med Avstrijo in Nemčijo je tako ozko kot sodelovanje posameznih republik v Nemčiji med seboj. Kulturno življenje v Avstriji ima vse tipično obeležje nemškega. Naše narodne manjšine so v najtežjem položaju. Jugoslovanski komunistični režim ima v svoji zamejski politiki le komunistične cilje, ki jim naša manjšina noče služiti. Življenje v jugoslovanskem delu Slovenije ni privlačno, je za tretjino nižje kot v Avstriji in Italiji. Promet ob mejah je sicer živahen, toda medsebojno obveščevanje ne gre v korist Jugoslavije. Slovenci so sicer prepričani, da bi bil naslon na Jugoslavijo edina rešitev v narodnostnem oziru, toda to bi morala bi-demokratična Jugoslavija. Komunistična Jugoslavija in komunistični režim v Sloveniji odbijata. Huda okolnost je tudi v tem, da sta krščanski demokratski stranki v Italiji in Avstriji narodnostno nestrpni in tudi pri njih nalete upravičene želje slovenske manjšine na gluha ušesa in sovražno razpoloženje. V Italiji sedaj sicer neposrednega hudega pritiska ni. Italijanska vlada je prepričana, da je pri

tem stanju slovenska narodna manjšina tam itak obsojena na umiranje.

## BEGUNSKO LETO

Društvo narodov je proglasilo dobo od julija 1959 do julija 1960 za begunsko leto. V tem času naj bi svobodne države skušale s pospešenim delom končati taborišča v Evropi in drugod in preseliti begunce v kraje, kjer bodo mogli delati za svoje vzdrževanje. V tej zvezi je NCWC sklicala škofijske ravnatelje preselitvenih uradov in zastopnike narodnostnih skupin. Ligo Katoliških Slovenskih Amerikancev sta zastopala dr. Joža Basaj in dr. Miha Krek. Sklep je bil, da v imenu katoličanov Amerike NCWC spotoči vladi željo, da bi Združene Države čim bolj odpule svoje meje begunskim ljudem in finančno podprle preselitev. Zastopniki NCWC, ki so se razgovarjali z zastopniki kongresa in administracije, so poročali, da so dobili vtis, da bo kongres še v tem zasedanju sprejel zopet zakon o vseljevanju beguncev, ni pa še gotovo, kateri izmed mnogih načrtov bo sprejet. Zastopnika Slovencev sta povdarjala potrebo, da bi novi zakon opustil določbe, ki ovirajo vselitev ljudi, ki beže iz Jugoslavije, ker je smatrati te za politične begunce kot vse druge, ki beže iz dežel za železno zaveso. Komunistični pritisk v Jugoslaviji ni niti za las drugačen kot v satelističnih deželah. To stališče so sprejeli vsi zastopniki in ga bo vodstvo NCWC branilo v svojih predlogih. Pričakovati torej moremo, da bo ob koncu leta delo za naselitev beguncev zopet oživeło po vsem svetu in tudi v Ameriki.



Nova fotografija Ljubljanskega gradu (v sredini in desno zadaj "okopi")



## Sv. Ciril in Metod v Lorainu

Slikovna stran teh Ozar je posvečena slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda v Lorainu. Lorain leži kakih 30 milj zapadno od Clevelandu ob jezeru Erie. Mesto je znano zaradi ladjedelnic in velikih tovarn za cevi. V zadnjem desetletju prejšnjega stoletja že najdemo slovenske delavce v teh tovarnah. Naseljevali so se zlasti na E. 31. cesti, ker so delali v bližnjih tovarnah. Poleg Slovencev so se v tem kraju naselili in zaposlili tudi Hrvati in Ogrji. Vse te tri narodnosti so začele hoditi v irsko cerkev sv. Janeza na E. 31. cesti. Nekaj let je bil tam ogrski duhovnik. Leta 1906 je prišel v Lorain za župnika novomašnik Jernej Ponikvar, pozneje dolgoletni župnik pri Sv. Vidu v Clevelandu. On je kupil cerkev in župnišče sv. Janeza od Ircev in ustanovil slovensko faro sv. Cirila in Metoda. Hrvati so si postavili svojo cerkev sv. Vida in Ogrji cerkev sv. Ladislava.

Župniki na fari sv. Cirila in Metoda so si sledili v sledečem redu:

- Rev. Jernej Ponikvar (1906–1907)
- Rev. Kazimir Zakrajšek O.F.M. (1907–1909)
- Rev. Ivan Štefanič (1909–1916)
- Rev. Jožef Škur (1916–1917)
- Rev. Anton Berk (1917–1920)
- Rev. Ivan Kraker (1920–1929)
- Rev. Ludvik Virant (1929–1934)
- Rev. Milan Slaje, (1934–

Stara cerkev ima dva prostora. Zgornji prostor je služil za cerkev, spodnji pa za šolo. Ko je bila zgrajena nova cerkev, se je šola preselila v zgornji prostor, spodaj je pa sedaj župnijska dvorana. Pred leti je bil govor o tem, da bi na prostoru stare cerkve (sedaj ljudske šole) zidali katoliško srednjo šolo.

Župnik Berk je med prvo svetovno vojsko zgradil poslopje za sestre (notredamke), ki učijo v farni šoli.

Delo za postavitev nove cerkve se je pričelo in dokončalo pod sedanjim župnikom Milanom Slaje-tom. Zbirka za novo cerkev se je pričela leta 1945 in leta 1952 (7. decembra) je bila cerkev blagoslovljena.

Cerkev je zidana v moderniziranem gotskem slogu. Ima prostora za 350 ljudi (306 sedežev). Poleg glavnega sta še dva stranska oltarja (Srca Jezusovega in Marijin oltar). Cerkev je delo arhitekta Stickle. Ornamentalno delo (oltarje) je izvršila tvrdka Rambush iz New Yorka. Šest stranskih oken (slikana) predstavlja šest verskih skrivnosti: Rojstvo, oznanjenje, vstajenje, binkošti, križanje in vnebovzetje Marijino. Pročelno okno je slika iz življenja svetih bratov Cirila in Metoda.

Okus za lepo umetnost župnika Milana Slajeta se odraža iz celote in podrobnosti nove cerkve. Mistična razsvetljava cerkve ogreva pobožno molitev vernika, Farani imajo mnogo vztrikov, da so ponosni na svojo novo cerkev.

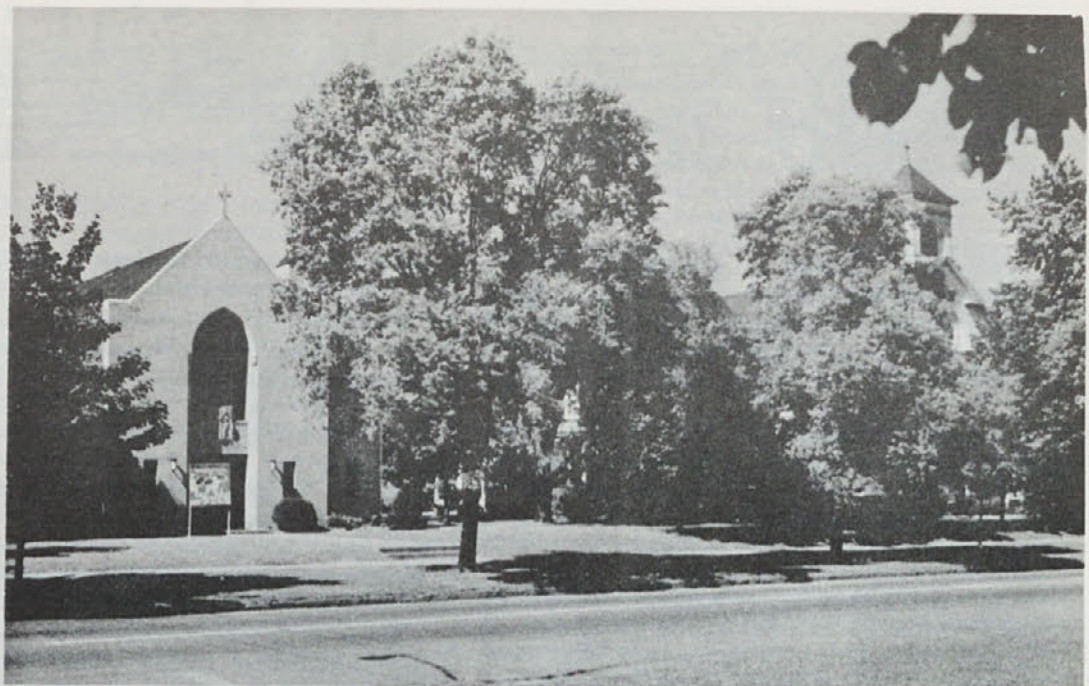
Fara sv. Cirila in Metoda je dala za vinograd Gospodov pet duhovnikov in dve sestri. Duhovniki so sledeči: Rev. Anton Bombač, Jožef Kristoff, Ludvik in Viktor Virant ter Sebastian Soklič; sestri sta pa rodni sestri Edana in Ksaverija (Perušek) pri notredamkah.



Monsignor Jernej Ponikvar  
ustanovitelj fare sv. Cirila in Metoda



CERKEV  
SV.  
CIRILA  
in  
METODA  
v  
LORAINU



Slika na levi zgoraj nam kaže celotni pogled na slovenski Vatikan v Lorainu (Ohio). V ospredju cesta East 31. V ozadju se vrstijo od leve proti desni: Pročelje nove cerkve, med drevjem, ki ga je zasadil sedanji župnik Milan Slaje, je komaj kaj vidno župnišče, na desni stara cerkev. – Sliki na levi zgoraj pročelje in (na desni) evharistični emblem nad vhodom v novo cerkev. – Na levi spodaj prezbitერიj z glavnim oltarjem Zraven je slika notranjosti cerkve s po gledom proti vhodu cerkve in pogledom na koru. – Na desni spodaj je lep pogled na župnišče in staro cerkev.





Rev. Jošt Martelanc

**VALENCIA (Španija).** – Letos preteče 1700 let, odkar se nahaja v Španiji kelih, katerega je uporabljal Jezus pri zadnji večerji. Po naročilu sv. Lovrenca so v tretjem stoletju prenesli kelih v Huesta v Španijo, od leta 1437 dalje se pa časti v stolnici v Valenciji. (Glej sliko!)

**MONAKOVO (Nemčija).** – Pomožni škof J. Neuhauser se je obmil na vse predstojnice ženskih redovnih družb, naj pripravijo vse potrebne ornamente za 37. mednarodni evharistični kongres, ki se bo vršil prihodnje leto v Monakovem. Vse te ornamente bodo potem dali za misijone.

**MONTREAL (Kanada).** – Kanadska vlada je izročila poljski komunistični oblasti del zaklada, ki ga je Poljska bila izročila montrealški banki v varstvo, ko so Nemci začeli osvajati Poljsko. Ostali del bodo vmili šele, ko se bo odločilo, komu pravzaprav pripada. Med predmeti, ki so jih vmili, je tudi meč, ki so ga že od nekdaj uporabljali pri kronanju poljskih kraljev, in 20 Chopinovih rokopisov. Vrnitev teh predmetov je dovolil Poljski Narodni Odbor, t.j. poljska vlada v inozemstvu, ki ima svoj sedež v Londonu.

**RIM.** Ko je papež Janez XIII. oznanil novi vesoljni cerkveni zbor, je ta novica pretresla ves krščanski svet. Velika večina jo je sprejela z veseljem, nekateri, zlasti protestanti, pa z neko bojznjivo. Pravoslavni patriarh iz Carigrada Atenagoras je že nekaj dni po papeževi objavi napisal lepo poslanico, v kateri pozdravlja ta papežev sklep in prosi svoje vernike, naj tudi oni v svojih molitvah prosijo, da bi končno vendar nastopil dan združitve cerkva.

**PUERTO RICO.** – Ce rtkvene oblasti v Ameriki so zelo v skrbeh zaradi Portoričanov, ki se v vedno večjem številu naseljujejo v Ameriki. V New Yorku samem jih je več kot 650.000, kar predstavlja skoro eno tretjino katoliškega prebivalstva v N.Y. Protestanti so začeli med njimi zelo obsežno gibanje. Ker je večina teh ljudi versko zelo nepoučena, so imeli kar lepe uspehe. Tako se hvalijo, da so imeli lansko leto med Portoričani blizu 125.000 'spreobrnjenj'. Razlog je baje v tem, ker so ameriški katoličani precej hladno sprejeli te novonaseljence, dočim so jim protestanti nudili vse vrste ugodja in pomoči v prvih težavah, skozi katere mora iti vsak naseljenec.

**DUNAJ.** – Tudi zakristani bodo imeli svoje mednarodno zborovanje. Msgr. Canisius van Lierde, papežev zakristan, je objavil, da se bo vršilo proti koncu julija na Dunaju veliko mednarodno zborovanje

zkristanov in organistov. Dosedaj se je priglasilo že veliko udeležencev iz skoro vseh evropskih držav.

**FRANCIJA.** – Za stoletnico smrti arskega župnika sv. Janeza Vianneya, bodo matere francoskih duhovnikov romale v Ars, kjer bodo molile za svoje sinove duhovnike. To romanje organizira Društvo Mater Duhovnikov, ki je bilo ustanovljeno leta 1926 v Parizu.

**PARIZ.** – Kardinal M. Feltin je ob neki slovesnosti v Notre Dame rekel, da televizija naredi veliko dobrega. Ena dobrih lastnosti je, da drži skupaj družine, ki bi se sicer razpršile za različnimi zabavami.

**IRAK.** – Na sinodi kaldejske cerkve v Mossulu je bil izvoljen nov patriarh – Msgr. Pavel Cheiko. Papež Janez XIII. je to izvolitev potrdil. To je eden redkih primerov, da si krajevna cerkev sama izvoli škofa in ga papež samo potrdi.

**RIODE JANEIRO.** – Svetovni sloves uživa pusto vanje v tem brazilskem mestu. Zabave gredo čisto predaleč, zlasti še, ker se osebe skrivajo za maskiranimi obrazi. Letos je imelo 700 mož nalogo paziti na mir. V navadnih oblekah so hodili okoli in imeli pravico stopiti v katerikoli sumljiv prostor.



Kelih, ki ga je rabil Kristus pri zadnji večerji

## Politični utrinki

Dr. Miho Krek

BERLINSKA KRIZA – je v besedah zelo huda. Med tem, ko so se zunanji ministri v Ženevi prizadevali, kako bi drug drugemu dopovedali, da hočejo vsi ohraniti mir, je Kruščev zdaj iz Albanije, zdaj iz Rusije vedno znova pribijal: zapadne sile morajo iz Berlina ven. To stoji. Pogovarjati se je samo mogoče o tem, ali gredo danes ali jutri, – ali odstopijo takoj v celoti ali pa se umikajo postopoma – nekako tako kot tisti kmet, ki je hotel imeti psička brez repa in je premišljeval, ali bi mu odsekal ves rep naenkrat ali pa morda po koščkih, – “da bi manj bolelo”. Predsednik Eisenhower in zunanji tajnik Herter sta pa povdarjala, da “hočejo Združene države ostati zveste svojim obveznostim, ki so jih prevzele za varnost in svobodo prebivalstva Berlina”. Pod ameriškim vodstvom so zapadne velesile pripravljene popustiti v takih rečeh kot je prehajanje beguncev iz vzhodnega v zapadni Berlin, delovanje protikomunističnih organizacij v zapadni Nemčiji sploh, nepopustljive pa so v vprašanju umikanja zapadnih vojaških sil iz Berlina, dokler jih smatrajo Berlinčani potrebne za svojo varnost in svobodo. Razlika v tezi teh stališč je v tem: Kruščev more uveljaviti svoje stališče z vojaško močjo, ki jo ima v vzhodnem Berlinu in celi vzhodni Nemčiji, ki obkrožuje ves Berlin. Eisenhower pa ni niti povečal male vojaške podadke v zapadnem Berlinu, niti ni odredil kake druge vojaške pripravljenosti “za vsak slučaj”. Ameriški civilisti in družine so mimo ostale v Berlinu kot bi ostrega spora ne bilo. Amerikanci so ostali pri besedah. Prav zato jim Kruščev sploh ne verjame. Misli, da ne mislijo tega, kar govorijo. Misli, da se bo izkazalo točno tako, kot je on trdil od začetka, da je namreč konferenca zunanjih ministrov nepodna in nepotrebna; misli, da bo izsilil konferenco poglavarjev držav in predsednikov vlad, ki mu je potrebna za reklamo v Rusiji in končno misli, da bo s konferenco ‘vrhov’ ali pa brez nje nagnal zapadnjake iz Berlina ne da bi prišlo do vojske. Angleži se boje, da bi končno mogli zmagati na celi črti. Zato se prizadevajo, da bi pridobili vse druge zapadnjake za popuščanje, za ‘operacijo po koščkih’, da bi vsaj za sedaj nekaj manj bolelo.

FRANCIJA. – Za novo slavo Francije dela predsednik de Gaulle v notranji in zunanji politiki. Potem, ko je uredil politične in gospodarske razmere v Franciji, hoče končati nemire v Alžiru tako, da bo ta afriški del Francije čim tesneje povezan z evropskim, da bodo pa vendar domačini vladali skoro na vseh področjih domačega življenja. Koncem junija je de Gaulle napravil prvi večji korak v zunanji politiki. Uradno je obiskal Rim in razkril, da bi rad

ustvaril zvezo sredozemskih držav Francije, Italije, Španije, Portugalske. Ta zveza bi imela seveda odločilen vpliv v zapadnem sredozemlju in bi bila v severno atlantski zvezi krepak činitelj. Ameriki De Gaulle-ov korak ni nič napoti. Španija bi prišla bolj v povezavo z zapadnimi državami. Italija pa nima kake posebne potrebe po francoski pomoči in ne bi želela pomagati, da bi de Gaulle postal zastopnik zapadne Evrope. V tej vlogi hoče de Gaulle z Britanijo in Ameriko določati skupne vojaške ukrepe za zapadne zveze in seveda biti odločilen v zunanji politiki svobodne Evrope.

DA LAI LAMA, – verski in narodni poglavar Tibet, ki je srečno ušel kitajski komunistični vojski, je sedaj povedal, kako se je trudil, da bi obvaroval svojo deželo pred komunistično kitajsko okupacijo. Že pred štirimi leti je pod pritiskom sklenil pogodbo s kitajskimi komunisti. Po tisti pogodbi naj bi Tibet ostal avtonomna pokrajina kitajske komunistične republike. Ohranila bi svojo notranjo upravo in svoje verske in narodne navade in organizacije. Kitajska komunistična vlada je pogodbo prelamljala ob vsaki priliki in na vseh področjih. Sistematično so kitajski komunisti večali svoje vojaške posadke na tibetanskih tleh, zapirali duhovne in civilne uradnike tibetanske uprave in uvajali svoje komunistične ustanove, ki so jih seveda vodili Kitajci. Stanje je postalo neznosno in tibetansko ljudstvo se je uprlo. Kitajska vlada je komaj čakala, da je imela povod pobijati, zapirati in odvajati vse količjak veljavne ljudi v notranjo Kitajsko v ječe in koncentracijska taborišča. Ko je komunistična vojska oblegala prestolico, je Da Lai Lama še utegnil pobegniti in se s spremstvom prebil preko neprestopnih gora in pragozdov v Indijo. Okupacija pa se nadaljuje. Da Lai Lama misli, da hočejo Kitajci enostavno iztrebiti Tibet, uničiti njegov rod in postati neomejeni gospodarji vseh prehodov Indijo. Da Lai Lama je je pozval svobodni svet, naj zaustavi to množično ubijanje, naj pošlje v Tibet mednarodno komisijo, da ugotovi stanje in obsodi rdečo Kitajsko kot mednarodnega zločinca. Njegove besede so seveda klic vpajočega v puščavi. Le azijski narodi postajajo bolj pozorni in kritični nasproti komunistični propagandi, ki vpije, da rešuje zatirane narode in se boji za njihovo neodvisnost.

Dr. KLAUS FUCHS, – komunistični vohun in izdajalec, ki je ameriške vojaške tajnosti izdajal sovjetom, je sedaj dokončal leta svojega zapora v Angliji in odpotoval v vzhodno Nemčijo, da bo kot znanstvenik-kemik delal dalje za sovjetske oborožene sile. Anglija mu je vzela državljanstvo z obsodbo in ga takoj, ko je zapustil ječo, odpravila z avijonom v Vzhodno Nemčijo, kamor je sam želel. To (sicer nerazumljivo postopanje) je menda dejanje sedanje britanske politike popuščanja sovjetom.

# Otroci na ozarjih

(Rudi Knez)

Otroške slike v tej številki Ozar so z materinskih proslav v Clevelandu. Na levi so slike s proslave v Collinwoodu (3. maja), - na desni pa od Sv. Vida (10. maja). V Collinwoodu so vprizorili igro v igri "Boj za mamico" in so nastopili 'Mladi harmonikarji'. - Prvi Sv. Vidu so igrali in peli otroško opereto "Kresniček". (Fotografiral Miha Vrenko)



Mladi harmonikarji so odigrali 'Venček narodnih'



Pri znamenju otroci sklenejo, da poiščejo smrt in jo poprosijo, naj jim pusti bolno mamico pri življenju



Vaja (v igri) za pevski nastop. Pevovodja Florjan Ostedkar

## „SLOVENSKO! SLOVENSKO!“

Danes pa imam za bralce Ozar resnično zgodbo. Le dobro jo preberite pa se boste iz nje lahko marsikaj naučili.

Stanko je petleten fantek. Spomladi je začel hoditi v vrtec in če otrok začne s šolo, potem vse tisto, kar mu mama pripoveduje, ne pomeni posebno mnogo. Šola je res velika in potrebna ustanova. Tam govorijo samo angleški. Mamica pa doma kar naprej in naprej zahteva, da otroci govorijo po slovensko, posebno se, če so sami in ni sosedovih na obisku.

Neko soboto dopoldne so se otročki lepo igrali z igračkami in govorili po angleško. Kar naprej je morala mamica kričati nad njimi: "Danes ste doma in bomo govorili po slovensko." Nekaj časa so se držali maminega naročanja, pa ni bilo dolgo, ko so spet zašli v angleščino. Mamica je vesela, da jim tuji jezik dobro teče, vendar bi tako srčno rada naučila male tudi svoje govorice. Uboga mamica je že skoraj obupala nad to "slovensko" otročadjo; kar naprej opozarjati je tudi naporno, posebno še, če nič ne pomaga.

Strogi mamini opomini so začeli Stančitu že presedati. V trenutku je vstal od igre in začel hoditi s prekrizanimi rokami na hrbtu po sobi gori in doli. Očke so mu švigale kot biriču na graščinskem posestvu. S povzdignjenim glasom je vpil nad sestrico in obema bratcema oponašajoč mamico: "Slovensko, - slovensko, - slovensko!" - "Morda jim bo pa le nekaj ostalo", se je mamica skrivaj razveselila.

Počitnice so se komaj dobro začele. Toliko lepega časa in toliko priložnosti imate, dragi



otroci! Prosite svoje mamice, naj Vam pripovedujejo o deželi, iz katere so prišle, naj Vam povedo o življenju in navadah, ki so jih imeli v kraju, kjer so tekla njihova otroška leta. Pokažejo naj Vam fotografije slovenskih krajev in slovenske narodne noše. Zapejejo naj Vam pesmi, ki so jih prinesle s seboj in so se včasih razlegale po naših vaseh. Tudi Vaše očete, strice in tete prosite, naj Vas seznanijo z našo bogato preteklostjo. Prosite jih, naj Vas uče slovensko.

—nica.



Leva zgornja slika: Otroci polagajo cvetje pred Marijin kip. — Desno zgoraj: Otroci čestitajo mamicam. — Ob strani sta dve sliki iz operete "Kresniček".

Mladinska spevoigra "Kresniček" (Radovan Gobec) je povzeta deloma po istoimenski pravljici Marije Jezernikove.

Vsebina Kresnička: Kresniček v svoji razigranosti zgubi lučko. Postal je rjava muha, vsem v posmeh. Išče svojo lučko pri mravlji, slaku in maku, pri luni in zvezdi. Vse zaman. Končno mu jo vrne sonce. Spet je srečen on in kresnice, rože, vile, živali in palčki.





Ivo Kermavner

## NEKAJ O OLIMPIJSKIH IGRAH

Ob koncu olimpijskih iger v Melbournu leta 1956 sodvignili tri zastave: grško v čast prvi olimpijadi, avstralsko v slovo šestnajsti in italjansko v podrav sedemnajsti olimpijadi, ki bo leta 1960 v Rimu.

Olimpijske igre so največja svetovna sportna prireditve, ki se vrše vsako četrto leto po vzorcu antičnih, ki so se vršile v starem veku v Grčiji. Ustanovitelj modernih olimpijskih iger je Francoz baron Pierre de Coubertain, katerega glavna zamisel je bila, da je udeležba na tej prireditvi važnejša kakor zmaga.

Prve olimpijske igre so bile v Atenah, glavnem mestu Grčije (1896). Nato so si sledile vsaka štiri leta po raznih državah (razen 1916 med prvo in 1940 med drugo svetovno vojno). Zadnje so bile leta 1956 v Melbournu-u v Avstraliji, prihodnje pa bodo leta 1960 v večnem mestu, v Rimu, in bodo XVII. po vrstnem redu.

Kako velikega pomena so olimpijske igre, nam najbolj dokazuje dejstvo, da se posamezne države zelo potegujejo za to, da bi jim mednarodni olimpij-



Don Brag (USA)  
je skočil 4.81 m s palico



Abie Grossfeld  
najboljši ameriški telovadec

ski odbor izročil izvedbo te edinstvene svetovne prireditve. Na primer za olimpijske igre, ki bodo leta 1964, se poteguje več držav, med temi tudi naša Amerika. Japonska in Amerika sta pripravljene povrniti vsem udeležencem potne stroške, če bi jim bila izročena izvedba teh iger.

Lepa in zelo posrečena je zamisel ustanovitelja modernih olimpijskih iger. On je študiral v Angliji in ko se je vrnil ves prežet z angleškim sportnim duhom, je na občnem zboru francoske lahkoatletske zveze predlagal obnovo olimpijad. Toda njegov predlog ni samo propadel, ampak je žel splošen posmeh. Toda on je bil vztrajen in končno se mu je le posrečilo prodreti s svojim predlogom in prve olimpijske igre so se vršile – kakor smo že povedali – leta 1896 v Atenah.

Veličastne so moderne olimpijske igre, toda zveza med antičnimi in modernimi je le simbolična: ogenj, ki gori ves čas olimpijskih iger na maratonskem

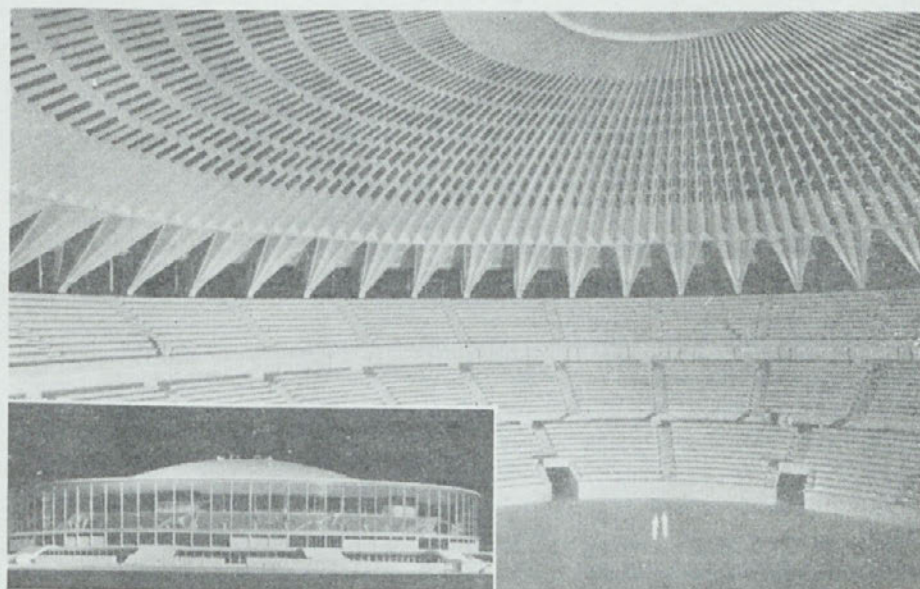
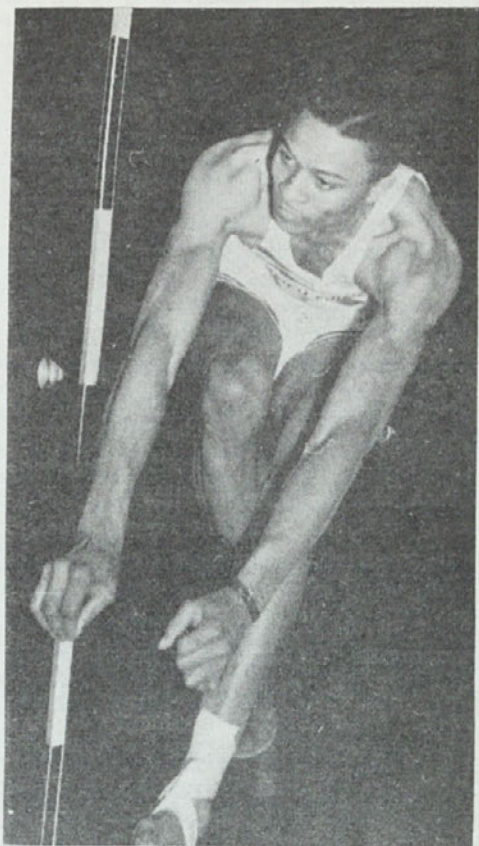
stolpu, spominja na žrtvenik ob templju in verske pesmi, s katerimi se moderne igre začenjajo, spominjajo samo na stari kult. Kar so bili v starih časih klicarji, ki so slavili ime zmagovalca, to je danes trenutek, ko dvignejo na olimpijski jambor zastavo zmagovalčeve države.

Moderne olimpijske igre – vsaj meni se tako dozdeva – so zašle na nevarno pot. V vedno večji meri (četudi rafinirano prikrito) se pojavlja profesionalizem. Profesionalizem bo sport degeneriral, če ne bodo merodajni činitelji pravočasno segli po temeljitem in učinkovitem leku. Morda tudi v polpretekli dobi ni bilo vse v redu, kar se tice vprašanja amerizma, toda dandanes smo po zaslugi nekaterih držav, zlasti tistih za železno zaveso s Sovjetsko Rusijo na čelu, prišli tako daleč, da resno preti olimpijskim igram velika nevarnost. Te države namreč nastopajo s takozvanimi državnimi amaterji, ki imajo samo navidezne poklice, sicer se pa bavijo samo s sportom in se pripravljajo po šest in več ur na dan za svojo sportno panogo, v kateri zastopajo svojo državo. Komunizem hoče povsod pokazati svojo nadmoč in ob vsaki priliki dokazovati svetu, da je njegov sistem najboljši. Povsem razumljivo je, da amaterji svobodnega sveta s takimi sportniki ne morejo konkurirati, čeprav so še taki talenti.

Ogromna škoda bi bila, če bi morale moderne olimpijske igre propasti. Daj Bog, da se nevarnost, ki preti sportu in še posebej olimpijskim igram, čimprej odstrani in da bo olimpijski ogenj še in še gorel na maratonskem stolpu in da bo olimpijska ideja svetila vsem časom.

Ivo Kermavner

Herman Wyatt (USA), zmagovalac v skoku v višino v dvorani



Sportna palača v Rimu (mesto olimpijskih tekem 1960)



# ha ha ha ha Mal' za smeh ha ha ha ha

Tone Nemeč

## DRŽAVLJAN

Marko Kostanovič iz Kostanovca pri Karlovcu živi že čez 40 let v tej blagoslovljeni deželi. Šestkrat je že poskušal dobiti državljanstvo, toda pri izpraševanju je vseh šestkrat padel. Rekli so mu, da govori še kar za silo angleško, le napisati ne zna nobene besede.

Pa ni imel toliko poguma Marko Kostanovič, da bi jim zabrusil v obraz, tistim škricem v mestu, kar jim gre. Take ljudi je najbolje pustiti pri miru, si je mislil, zlasti če veš, da jih boš kmalu spet rabil.

Res se čez nekaj časa spet napoti po 'papirje' in ko ga uradnik že sedmič zagleda pred seboj, se mu je bil Marko v dno duše zamislil.

– Zadnjič sem vam obljubil državljanstvo, če napišete pravilno vsaj eno besedo. Zelo obžalujem, da se vam to ni posrečilo in vam želim več sreče danes. Tukaj imate svinčnik in kos papirja. Če napišete pravilno besedo COFFEE, vam bom stisnil roko že kot državljanu. Toda kaj čvekam besedo, če bo le ena črka v celi besedi pravilna, dobite državljanstvo.

Marko Kostanovič je vzel svinčnik v desno roko in se zamislil... Kofi... kofi... mu je rojilo po glavi. Kaj ne bi poznal te besede, ko bi pa skoraj lahko trdil, da izmed vseh ameriških dobrot kofi najbolj 'lajka'. Vedel pa je, da je vsaka angleška beseda polna zvijače in je nikoli ne smeš napisati tako, kot se izgovori.

Slednjič se opogumi in napiše: KAUPHY.

\*

\* Oče zamišljeno prebira dnevni časopis. Približa se mu sinko in ga vpraša:

– Oče, ali se ti znaš podpisati tudi če mižiš?

– Seveda!

– Pokaži, kako! Zamiži! – in sinko mu ponudi v podpis svoje spričevalo.

\* Ko je Gašparju pogorela do 10 tisoč dolarjev zavarovana hiša in mu družba ni hotela izplačati denarja, ampak mu je postavila novo hišo, je Gašpar še isti dan odpovedal zavarovanje svoje žene.

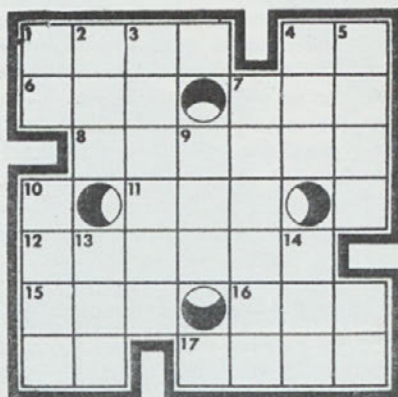
\* "Zgubil sem denamico s slikami, osebnimi papirju in nekaj denarja. Pošten najditelj naj obdrži denamico, slike in papirje, – vrne naj mi le denar."

\* Bolni materi v postelji prineso trije otročki 'veselo' sporočilo: "Posodo smo že odpravili, mama. Jaz sem pomivala, Joža brisala, Franček je pa črepinje pobiral."

\* Sredi noči skoči žena k možu in ga vbudi:  
– Janez, Janez! Tat je v garaži. Avto bo odpe-ljal.

Mož se ne zmeni in se obrne na drugo strano:  
– Se bo že naveličal, ko ne bo mogel pognati motorja...

## KRIŽANKA



VODORAVNO. – 1. Mohamedanski Rim. – 4. Romanski (slovniški) rodovnik. – 6. Poseduje, lastuje 7. Zvesta žival. – 8. Glasovno sozvočje. – 11. Če 12. Zvestno. – 15. Kratica za organizacijo združenih narodov (narobe). – 16. Najstarejše žensko ime. – 17. Kemična kislina.

NAVPIČNO. – 1. Osebnii zaimek. – 2. Žensko ime. 3. Papiga. – 4. Gradi mostove brez lesa in železa. – 5. Osa moškega spola. – 7. Šviganje vozil. – 9. Vid 10. Krščen je bil, nikomur ni nič žalega storil in so ga vendar obesili. – 13. Reka v Avstriji. – 14. Rimski pozdrav.

REŠITEV KRIŽANKE IZ ZADNJEŠTEVILKE OZAR

VODORAVNO. – 1. Lopata. – 5. Neptun. – 9. Indij. – 10. Lemont. – 11. Klerik. – 12. AEIOU. – 14. Jata. – 17. Nil. – 18. Past. – 20. Asepsa. – 22. Afekta. – 24. Ni. – 26. Umreti. 29. Kredit. – 32. Kajn. 33. Sla. – 35. Raca. – 36. Kranj. – 38. Ravnik. – 39. Turist. – 40. Enot. – 41. Rafael.

NAVPIČNO. – 1. Lilija. – 2. Pomite. – 3. Tina. 4. Antena. – 6. EJLU. – 7. Turjak. – 8. Nikita. 13. i, i. – 15. Astma. – 16. Apnen. – 18. Peter. – 19. Stric. – 21. Sit. – 23. Far. – 26. Ukor. – 27. Rjav. – 28. Iskren. – 29. Kantor. – 30. Dakija. – 31. Tantal. – 34. La. – 36. Ki. – 37. Juta.

# ZEMLJEVID ZLETA (ROMANJA) "OZAR" 25. in 26. JUL. 1959



**AURIESVILLE, N.Y.**

Vsenarodno svetišče Marije,  
Kraljice mučencev. Kraj, kjer  
so bili mučeni l. 1642 in 1646  
prvi amer. mučenci – svetniki

**LETCHWORTH STATE PARK**  
Canyon reke Genesee. Vodopa-  
di. Kopalnišče. Indijanska koč.   
Prostor za piknike in odpočitek.

# A. Grdina in Sinovi

POGREBNI ZAVOD

1053 EAST 62nd STREET HEnderson 1-2088  
17010 LAKE SHORE BLVD. KEnmore 1-5890

TRGOVINA — POHIŠTVO

15301 WATERLOO ROAD KEnmore 1-1235

# Oxate

6116 Glass Ave.,  
CLEVELAND 3, Ohio

Return postage guaranteed

## KNJIGE

Slovenske pripovedne knjige; knjige celovške Mohorjeve družbe; Slovenske kulturne akcije v Argentini; - Mauserjevi spisi; Zbornik Svobodne Slovenije (Buenos Aires)

Slovenski in angleški molitveniki z velikim in drobnim tiskom od navadne do najfinejše vezave.

Oglejte si našo izložbo! Naročite lahko po pošti.



Tel.: UT 1 0684

## FAMILIA

SLOVENSKA KNJIGARNA IN TRGOVINA Z NABOŽNIMI PREDMETI

## RELIGIOUS & GIFT SHOP

6116 GLASS AVE.-CLEVELAND 3 - OHIO

### NABOŽNI PREDMETI

Izbiro smo povečali!

Rožni venci, križi, podobe, kipi, kropilčki, predmetiza sv. obhajilo v hiši, družinski albumi, svetinjice, knjižice za otroke, šolske potrebščine, papir in razglednice za razne prilike. Vse skrbno

izbrano za potrebe v naših družinah. Imamo tudi žalne podobice

barvaste in črno bele z žalnim črnim in srebrnim robom za obvestila ob smrti v družini.

Sprejemamo naročila za darilne pakete Lige KSA.

## NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

Kompletna izbira pohištva in električnih predmetov

John Sušnik

6202 St. Clair - EN 13634

Slovenska trgovina. Nizke cene

## AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave. HE 1-4148

Potovanja-paketi-denar v Evropo

## M. SLAK OPTICIAN

Norwood - Glass

## CIMPERMAN MARKET

1115 Norwood Road

## ST. CLAIR HARDWARE

Laddie Pujzdar - Joe Vertočnik

7014 St. Clair Ave

## SHAWNEE MARKET

V. Vrhovnik - F. Urankar

19300 Shawnee Ave

# MATT F. INTIHAR

Real Estate & Insurance

## 630 East 222nd Street

Office: REdwood 1-6888

Resid: IVanhoe 1-0678

Mr. M. Intihar je neomajen prijatelj starih in novih Slovencev. Svoji k svojim